

Grønland kan overtage flere anliggender og bestyre dem selv – også med et selvstændigt økonomisk ansvar for de områder. Det er beskrevet, hvorledes vi kan organisere fremtidens samarbejde på det udenrigspolitiske område. Det har været en svær diskussion, men også her er der opnået et resultat i enighed. Der er blevet enighed om, hvorledes man skal regulere bloktilskuddene i de kommende år, og om, hvorledes man, såfremt der er indtægter fra råstoffer, modregner dem, altså hvorledes indtægterne tilfalder Grønland, men at der sker en modregning i bloktilskuddene.

Særlig interesseret har jeg været i diskussionen om selvstændighed. Her er der jo i betænkningens kapitel 10, § 21, et udkast til en bestemmelse, der siger:

»Beslutning om Grønlands selvstændighed træffes af det grønlandske folk. Stk. 2. Træffes beslutning efter stk. 1, indledes der forhandlinger mellem regeringen og Naalakkersuisut med henblik på gennemførelse af selvstændighed for Grønland.«

Det er jo en kernebestemmelse i hele dette udkast, at beslutningen om selvstændighed træffes af det grønlandske folk. Sådant har skiftende regeringer sagt gennem lang tid i Danmark; det sagde den forrige regering, og det siger den nuværende regering. Det er helt i overensstemmelse med Det Radikale Venstres holdning. Og det er jo i virkeligheden det, der skiller Dansk Folkeparti fra alle øvrige partier, nemlig at man ikke her anerkender retten til selvstændighed. Og det er der argumenteret pænt for, også i mindretalsudtalelsen, vil jeg sige; heraf fremgår det jo klart, at Dansk Folkeparti ikke ønsker, at Grønland skal have selvstændighed. Det er grundlaget.

I det øjeblik, man anerkender det grønlandske folks ret til selvstændighed, er det også klart, at hvis der pludselig er disse rigdomme i Grønland, som hr. Søren Espersen taler om, ja, så kan Grønland under alle omstændigheder melde sig ud af rigsfællesskabet. Det er det grundlæggende. Jeg personligt og Det Radikale Venstre anerkender det grønlandske folks ret til selvstændighed, og hvis det grønlandske folk træffer beslutning om sådan noget, er vi fra dansk side forpligtet til at forhandle om vilkårene. Man kan sige det på denne måde: Grønland har opnået retten til skilsmisse, men samtidig indvilget i, at der så skal forhandles om skilsmissevilkårene.

Det er med glæde, at vi ser denne betænkning om grønlandsk selvstyre, og vi vil gerne medvir-

ke til det, når der bliver fremsat lovforslag om at gennemføre det i Folketinget.

Kl. 09:52

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 09:52

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne opponere mod det, der bliver sagt, om, at Dansk Folkeparti ikke anerkender retten til selvstændighed. Det ved jeg ikke hvor ordføreren har fra. Det er slet ikke det, vi har diskuteret.

Det, vi har talt om i den forbindelse i Selvstyrekommissionen, har været netop den sætning, der bliver nævnt:

»Beslutningen om selvstændighed træffes af det grønlandske folk.«

Der har vi forgæves forsøgt at få en definition af, hvad det grønlandske folk er. Det er jo ikke uinteressant. Vi har forsøgt at få en passus ind i forbindelse med kommissionen om, at de, der kan stemme om sådan en selvstændig beslutning, er dem, som i dag kan stemme til det grønlandske Landsting, så de grupper, der kan stemme nu, i givet fald også er de grupper, der vil kunne stemme om fuld grønlandsk selvstændighed. Men det har man jo ikke engang villet være med til at definere. Det er sådan noget, det grønlandske selvstyre en gang selv kan definere, når man skal beslutte det. Synes hr. Niels Helveg Petersen, at det er særlig betryggende?

Kl. 09:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:53

Niels Helveg Petersen (RV):

Ja, jeg synes, at den formulering, vi har lavet om, hvem der i givet fald kan stemme, er helt, som den skal være. Den har jeg ingen problemer med.

Til syvende og sidst er kernen i hr. Søren Jespersens argumentation jo, at han fremmaner billedet af enorme rigdomme, som så går Danmarks næse forbi. Og det vil han undgå. Men i det øjeblik, man anerkender det grønlandske folks ret til selvstændighed, kan man jo under ingen omstændigheder undgå det, hvis Grønland selv ønsker eneretten til disse råstoffer. Og det skal hr. Søren Espersen ikke løbe fra. Kernen i argumentationen er, at han siger til danskerne: Vi giver slip på milliarder og milliarder og trillioner af kroner en gang i fremtiden. Men hvis vi anerkender Grønlands ret til selvstændighed,